

KATEDRÁLNY INFOLIST

26.1. – 1.2.2009

Liturgický kalendár:

Pondelok	26.1.	Sv. Timoteja a Títa, biskupov	<i>Spomienka</i>
Utorok	27.1.	Sv. Angely Merici, panny	<i>Lub. spom.</i>
Streda	28.1.	Sv. Tomáša Akvinského, kňaza a uč. Cirkvi	<i>Spomienka</i>
Sobota	31.1.	Sv. Jána Bosca, kňaza	<i>Spomienka</i>
Nedeľa	1.2.	4. Nedeľa v Cezročnom období	

Modlitby matiek

Pozývame všetky duchovné a fyzické matky na modlitbové trojdnie **Modlitieb matiek – komunity Útecha**, ktoré sa uskutoční v kostole **Panny Márie Pomocnice v Banskej Bystrici – Sásovej** v dňoch **30.1.-1.2.2009**. Program stretnutia je na nástenke.

Zápis

Základná škola s materskou školou Štefana Moysesu oznamuje, že zápis do prvého ročníka školského roka 2009/2010 sa uskutoční **29.01.2009 od 12.⁰⁰ do 17.⁰⁰ hod. a 30.01.2009 od 10.⁰⁰ do 16.⁰⁰ hod.** v budove školy. Bližšie informácie sú na nástenke.

Blízka príprava na manželstvo

Mladých ľudí, ktorí chcú prijať sviatostné manželstvo v tomto roku alebo v budúcnosti, pozývame na kurz blízkej prípravy na manželstvo v Centre pre rodinu, ktorý sa bude konať **počas pôstu 2009 - 28. 2. , 7. 3. a 14. 3. 2009.**

Prihlásiť sa môžete na tel.č. 048 472 02 21, resp. SMS 0915 973 985 , osobne v Centre pre rodinu, alebo na www.rodinabb.sk/aktivity/kurzy/pripravy-na-manzelstvo

Svätec týždňa

Sv. Tomáš Akvinský (1225? - 1274)

Ako chlapec vyrastal v slávnom benediktínskom kláštore Monte Cassino. Jeho otec chcel totiž aby sa tam Tomáš stal mníchom a neskôr opäť. Tomáša však viac zaujímalo štúdium filozofie v Neapole. Tu spoznal dominikánsku reholu a vstúpil do nej. Jeho príbuzní mu však robili značné prekážky, kým sa s jeho rozhodnutím zmierili. Preto Tomáš odchádza do Ríma a potom do Bologne. Jeho

štúdiá však dostávajú plné obrátky až v Kolíne nad Rýnom pod vedením sv. Alberta Veľkého. Tomáš vyniká vzdelaním vo filozofii a teológii, preto sa stáva profesorom Parížskej univerzity. Jeho nasledujúci život sa vyvíja striedavo v Taliansku i v Paríži. Píše mnohé teologické a filozofické diela, ktoré nemajú v celej stredovekej Európe obdoby. Vďaka tomu je neskôr Tomáš označený za najvzdelanejšieho spomedzi svätcov a najsvätejšieho spomedzi vzdelancov. Počas svojho života sa však často stretá i s nepochopením a výsmechom. Jeho pokora, poslušnosť a učenosť spojená so zbožnosťou mu zároveň získali titul „anjelského učiteľa“. Zomrel na ceste do Lyonu, kam ho pápež pozval na koncil.

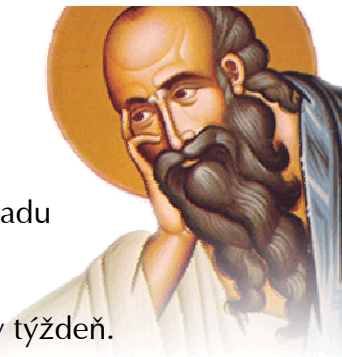
ROK SV. PAVLA

28.06.2008 – 29.06.2009

Milí priatelia!

Koncil v Jeruzaleme budeme dnes sledovať z pohľadu autora Skutkov apoštolov a zároveň aj z pohľadu samého sv. Pavla.

Zároveň nás čaká aj rozpis čítaní na 5. kalendárny týždeň.

Dve správy o jeruzalemskom koncile

Koncil v Jeruzaleme prináša Pavol v liste Galatanom 2,1-10, ako aj autor Skutkov apoštolov v 15,1-35.

Predmetom diskusie je otázka: Sú pohania viazaní podriaďiť sa obriezke a zachovávaní Mojžišovho zákona, aby boli spasení?

Túto otázku riešili *apostoli a starší*, ktorí sa zišli aby skúmali túto vec (por. Sk 15,6).

Skutky prinášajú reč Petra a Jakuba na koncile a je pravdepodobné, že išlo o liturgické zhromaždenie za účasti kresťanskej komunity, ktorej Pavol a Barnabáš vysvetľujú svoje konanie. Postoj Pavla je potvrdený vystúpením Petra a Jakuba, ktorí ukazujú dve skúsenosti a tváre Cirkvi – židovskú a pohanskú. Skutky apoštolov naznačujú, že v Cirkvi existovala nielen jednota, ale aj sila energicky polemizovať v rámci rôznych židovských a gnostických hnutí. To, čo Skutky apoštolov iba naznačujú, Pavol v liste Galatanom 2,7-9 hovorí jasne: *keď videli, že **mne je zverené evanjelium pre neobrezaných, tak ako Petrovi pre obrezaných** - ved ten, ktorý pomáhal Petrovi v apoštoláte medzi obrezanými, pomáhal aj mne medzi pohanmi -, a keď poznali milosť, ktorú som dostal, Jakub, Kéfas*

a Ján, ktorých pokladali za stĺpy, podali mne a Barnabášovi pravicu na znak spoločenstva.

Preto pokus „falošných bratov“ narušiť jednotu Cirkvi kvôli Mojžišovmu zákonu sa nepodaril. Rozdelenie poľa pôsobnosti neznamená rozdelenie evanjelia. Práve naopak, Pavol na svojich cestách vždy hlásal evanjelium najskôr Židom.

Koncil v Jeruzaleme nemožno chápať ako kompromis, ani ako nejaké víťazstvo Pavla a Barnabáša. V Ježišovi Kristovi znamená víťazstvo pravdy v láske všetkých zhromaždených.

Zdroj: František Trstenský, *Na ceste do Damasku*
(spracoval - jk-)

Prečítať pavlovské listy za rok...

Rozpis na 5. týždeň:

26.01. 2Kor 12,7-10

27.01. 2Kor 12,11-15

28.01. 2Kor 12,16-21

29.01. 2Kor 13,1-4

30.01. 2Kor 13,5-8

31.01. 2Kor 13,9-14

01.02. Gal 1,1-5

Predstavujeme

Dnes pokračujeme v predstavovaní rehoľných komunít, ktoré žijú a pôsobia v našej farnosti. Po zoznámení sa zo sestrami z Congregatio Jesu sa dnes vyberieme „na návštevu“ k sestram dominikánkam.

Kongregácia sestier dominikánok blahoslavenej Imeldy.

Naša kongregácia patrí do veľkej rodiny svätého otca Dominika.

Kto je svätý Dominik?

Narodil sa v šľachtickej rodine, ako tretí syn Dona Felixa z Guzmanu a Jany z Azy v 12. storočí v Španielsku. Všetci traja synovia študovali teológiu a trom ich členom sa dostalo cti oltára: nábožnej matke Jane, bl. Mannesovi a sv. Dominikovi. Jeho najmladší brat Antonín zomrel v mladom veku v povesti svätosti.

Dominik šíriteľ Lásky a Pravdy.

Spoznal najväčšiu ranu vtedajšej Cirkvi – náboženskú krízu, ktorá pramenila z neschopnosti duchovných a zo vzdorovitosti laikov, z nevedomosti a hlbokých omylov. Stretnutie s heretikmi podstatne ovplyvnilo ďalší Dominikov život.

Založenie kláštora v Prouille.

Koncom roku 1206 založil ženský kláštor do ktorého prijal prvé ženy ktoré sa vrátili po obrátení z herézy do Cirkvi. Sestry tu žili v prísnej klauzúre. Viedli duchovný život, spievali žalmy, ručne pracovali a modlili sa za bratov kazateľov. Ich komunita mohla prijímať nové konvertitky. Bola aj zároveň útlkom pre misionárov a miestom ich dočasného pobytu. Svojho rodného brata Mannesa poveril starostlivosťou o sestry. Pre Dominika sa tento kláštor stal oázou.

„Pane, čo sa stane s hriešnikmi?! Pane!“ To je výkrik milosrdnej lásky k ľudskej biede.

V roku 1217 na sviatok katedry sv. Petra, zjavili sa mu v bazilike sv. Petra v Ríme apoštolské kniežatá Peter a Pavol. Sv. Peter mu podával knihu a Pavol pútnickú palicu. Poverili ho úlohou: „Choď a káž!“ V zjavení uvidel svojich synov rozptýlených po celom svete, ako idú po dvaja, hlásajúc národom Božie slovo.

Spolu so svojimi prvými spoločníkmi napodobňovali život apoštolov. Putovali ako chudobní potulní kazatelia a hlásali slovo Božie a od ľudí získavali obživu žobraním. Nový spôsob kázania bol tým zárodkom, z ktorého vzišla rehoľa Bratov kazateľov – dominikánov.

Základné heslo rehole je **Veritas – Pravda.**

Kongregácia sestier dominikánok bl. Imeldy.

Kongregácia sestier dominikánok blahoslavenej Imeldy má svoj pôvod v maďarskej Kongregácii sestier dominikánok svätej Margity Uhorskej /1903 - 1924/ a v českej Kongregácii sestier dominikánok svätej Zdislavy /1924 - 1942/.

Pri zrode slovenskej kongregácie /1942/ stálo pätnásť sestier, ktoré podľa vzoru sv. Dominika citlivo a odvážne reagovalo na vývoj historických udalostí. Za patrónku kongregácie si vybrali blahoslavenú Imeldu, ktorá ich inšpirovala jednoduchosťou a láskou k Eucharistii.

„Podľa vôle sv. otca Dominika snažíme sa žiť ako osoby evanjelia. Túžime po spásе svojej a iných, nasledujeme svojho Spasiteľa a hovoríme s Bohom a o Bohu.“ /Prvé stanov y sestier/

Vedené láskou k Pravde žijeme podľa charizmy sv. otca Dominika, ktorá je vyjadrená slovami: „Contemplatari et contemplata allis tradere“ – kontemplovať, čerpať pravdu v načúvaní, v spoločenstve s Bohom a darovať druhým ovocie kontemplácie. Vlastným cieľom kongregácie je naplňať poslanie podľa charizmy, ktorou je poznávanie Pravdy a ohlasovanie Pravdy tým, ktorí to najviac potrebujú. V duchu dominikánskej tradície je neodmysliteľným pokladom sestier spoločná chórová modlitba a Eucharistia. O sv. Dominikovi je známe, že sa

modlil takmer všade, kde sa to dalo – cestou pri hlásaní Evanjelia, častokrát v noci, keď plný súcitu prosil za hriešnikov. Tradíciou nášho rádu je modlitba svätého ruženca.